

خطبة امام حسين (ع) براي اصحاب

جابر از امام باقر(ع) نقل کرده که فرمود: امام حسين(ع) پيش از شهادت به اصحاب خود فرمود: رسول خدا(ص) به من فرمود: فرزندانم! تو به زودي در «کربلاي» عراق برده مي شوي و آن سرزميني است...

جابر از امام باقر(ع) نقل کرده که فرمود: امام حسين(ع) پيش از شهادت به اصحاب خود فرمود: رسول خدا(ص) به من فرمود: فرزندانم! تو به زودي در «کربلاي» عراق برده مي شوي و آن سرزميني است که آن پیامبران و اوصياي پیامبران با هم دیدار کنند و «عمورا» نام دارد تو را در آنجا به شهادت مي رسي و نیز با تو جماعتي از يارانتي که از شوق دیدار حقّ درد شمشير و نیزه را حس نکنند به شهادت مي رسند و اين آيه را تلاوت فرمود:

و فرموديم! اي آتش! بر ابراهيم خنک و سلام باش!

آن جنگ بر تو و بر آنان نیز خنک و سلام خواهد بود.

سپس تا آن زمان که خدا خواهد انتظار مي کشم، آن گاه از زمين جدا شده همچون خروج اميرمؤمنان(ع) و قيام قائم ما و حيات رسول خدا(ص) برآيم.

سپس از نزد خدا گروهي آسماني بر من فرود آيند که قبلاً به زمين نيامده اند و جبرئيل و ميکائيل و اسرافيل و سپاه فرشتگان بر من آيند.

محمد(ص) و علي(ع) و من و برادرم و همه آنان که خدا برايشان مّت دارد در کجاوه هاي پروردگار بر اسبان دو رنگي - که از نورد و به کسي سواري نداده اند - فرود آييم.

سپس محمد(ص) پرچم خود را به اهتزاز در آورد و آن را با شمشير خود به قائم ما بسپرد. سپس ما پس از آن تا خدا خواهد مي مانيم.

سپس خدا از مسجد کوفه چشمه اي از روغن و شير و آب بجوشاند.

سپس اميرمؤمنان(ع) شمشير رسول خدا(ص) را به من داده مرا به شرق و غرب عالم برانگيزد به هيچ دشمن خدا نمي گذرم مگر که خونش را مي ريزم و هيچ بتي را نمي نهم مگر که مي سوزانم تا به ديار هند درآيم و آن را بگشاييم.

دانيال و يونس [يوشع] نزد اميرمؤمنان(ع) آيند و گويند: خدا و پيامبرش راست فرمودند و خدا با ايشان هفتاد نفر را به سوي بصره برانگيزد و آنان دشمنان خود را از پا افکنند و يك بار نیز به روم انگيزد و آن را برايشان بگشاييد.

سپس هر جانوري که خدا گوشت آن را حرام فرموده مي کشم تا بر زمين، جز پاکيزه ها نمانند. بر يهود و نصارا و ديگر ملت ها مي پردازم و آنان را ميان اسلام و شميمير، آزاد مي گذارم هر که اسلام آورد بر او منت دارم و هر که اسلام نپذيرد خدا خونش را بريزد و کسي از شيعيان ما نمي ماند مگر که خدا فرشته اي را نزد او فرستد تا خاک را از چهره اش ببرد و همسران و منازلش را در بهشت بشناساند.

بر زمين، کور و زمين گير و گرفتاري نمي ماند مگر آن که خدا به برکت ما اهل بيت ناراحتي او را برطرف کند و برکتها از آسمان بر زمين آيد تا درختان، ميوه هاي خدا خواسته خود را سرشار آرند و ميوه هاي زمستان را در تابستان و ميوه هاي تابستان را در زمستان مصرف کنند و آن است فرموده خداي متعال:

چنانچه اهل کتاب ايمان آورند و تقوا پيشه کنند ما برکات آسمان و زمين را برايشان بگشاييم، ولي تکذيب کردند و ما نیز ايشان را به اعمالشان گرفتيم.

سپس خدا به شيعيان ما کرامتي بخشد که هيچ چيز بر زمين و در زمين برايشان پنهان نماند تا آن جا که يك نفر از ايشان اراده کند اخبار خود داند پس آنان را به آگاهي آنچه کنند خبر دهد.

پي نوشتها

*برگرفته از: فرهنگ جامع سخنان امام حسين(ع) صص 484-486.

1. سورة انبياء (7)، آيه 69.

2. سورة اعراف (21)، آيه 69.

ماهنامه موعود شماره 73